

IZSELJENSKI VESTNIK

GLASILO SLOVENSkih IZSELJENCEV CELEGA SVETA

IZDAJA DRUŽBA SV. RAFAELA, V LJUBLJANI, MIKLOŠIČEVA CESTA ŠTEV. 22a (DELAVSKA ZBORNICA)

LETO IV.

LJUBLJANA, MAREC 1934.

ŠTEV. 2.

Skrb za naša slovenska dekleta.

Najvažnejša in najbolj pereča točka našega izseljenskega problema je gotovo skrb za naša slovenska dekleta, ki trumoma zapuščajo naše kmečke domove in hite v mesta doma in na tuje. Na tisoče jih imamo že na tujem, še veliko več tisočev po raznih mestih naše države. Tu doma, v Sloveniji je v mestih za nje že še nekako preskrbljeno. Slabeje je pa preskrbljeno za nje po mestih izven Slovenije, v nekaterih mestih celo popolnoma nič.

1. Tu doma, zlasti v Ljubljani skrbe za nje „Društvo za varstvo deklet“ s svojim Kolodvorskim misijonom, ki je sijajna ustanova, in stori vkljub zelo težkim finančnim razmeram, zelo zelo veliko za dekleta, ki prihajajo v mesto za službami. Pri priliki bomo posvetili posebno pozornost tej ustanovi. Potem je „Zveza slov. služkinj“, „Poselska zveza“, „Zavod sv. Marte“, Tretjeredniški zavod za onemogle služkinje v Šiški, „Marijin dom“ usmiljenih sester pri cerkvi Srca Jezusovega. In morda še kak drug zavod, ali kaka druga organizacija.

Podeželski gg. župniki naj bi pogosto opozarjali dekleta na te zavode in organizacije, da jih poznajo in se nanje obračajo, ako pridejo v Ljubljano v službo.

2. Slabeje, marsikje nič pa ni preskrbljeno po mestih izven Slovenije. V Zagrebu uspešno deluje Dom služkinj. Enako v Beogradu. V Skoplju je Dom sv. Marte. V Sarajevu je tudi deklinški dom. Vse te organizacije in ti zavodi so pa le majhni in revni in se bore z ogromnimi finančnimi težavami. Podpore ne dobe od nikoder. Pritisk slovenskih služkinj nanje pa je velik. Kako obupna so pisma, katere nam pišejo vodstva teh domov in prosijo podpore. Družba sv. Rafaela je zaprosila upravi „Škofijskih izseljenskih skladov“ obeh slovenskih škofij za pomoč tem domom in organizacijam. Vse zbirke po cerkvah obeh škofij na izseljensko nedeljo lansko leto so bile v prvi vrsti namenjene v podporo teh zavodov in v podporo verske oskrbe naših slovenskih delavcev po naselbinah izven Slovenije. Toda zbirke so bile radi težkih gospodarskih razmer primeroma zelo majhne vspricho tolikih potreb in le male svote so se mogle dati posameznim prosilcem.

3. Pri teh razmerah pa ni čudno, da nam naša dekleta po teh mestih moralno propadajo. Odlična osebnost ministrstva za socialno politiko nam piše, da je statistika življenja naših deklet po teh mestih zelo žalostna. Tam morajo imeti gotovo zanesljive podatke in jim smemo verjeti. Dekle v tujem mestu ne dobi službe. Plače služkinj so sramotno nizke. Pogosto jim brezsrčne in brezvestne gospodinje še te ne izplačujejo, ali jim jo kot kazen odtrgujejo. Kam naj se ubogo dekle na cesti brez denarnih sredstev obrne za pomoč? za prenočišče? za hrano? V takem položaju je vržena na cesto in kaj lahko pade kot

plen brezvestnežem, ki preže nanjo, da jo zapeljejo, ali celo prodajajo.

Nov zakonski predlog o pobijanju prostitucije in spolnih bolezni bo določil, da se mora vsa taka propadla dekleta po odgonu vrniti občini, kjer so doma. Koliko nevarnost pomenijo v moralnem in kužnem oziru take osebe za kmečke občine, za naš podeželski narod, si lahko mislimo. Tu je vsa pozornost vseh občin, celega naroda na mestu, da se zave te velike nevarnosti in začnemo resno misliti vsi, kako bomo obvarovali naše podeželske občine pred njo.

Več o tem bomo pisali prihodnjic.

Za danes pa prav resno opozarjamo na to naše vелеvažno narodno vprašanje vse naše občine in vse naše župnije in jih pozivamo, da začno resno misliti na to, kako bomo poskrbeli za naša dekleta, 1.) da ne bodo silila v mesta, 2.) ako morajo iti, da bodo varna pred zapeljivci in kupčevalci, 3.) da bodo po vseh mestih zavodi, kjer bodo našle za čas brez službe varno zavetje, 4.) da se jim potom posebnega zakona zvišajo plače. Družina, ki ne more dati služkinji dostojne plače, naj bo brez nje, 5.) da se poskrbi za njih starostno zavarovanje, 6.) da se poskrbe zavodi, kjer se bo dala padlim nesrečnicam prilika, da se vrnejo nazaj na pot poštenega življenja. 7.) Kako se bodo občine zavarovale pred moralnim in krvnim okuženjem pred nesrečnicami, ko bodo po odgonu vrnjene v domače občine.

Naša krvaveča narodna rana. (Konec.)

Kam je bil usmerjen tok našega predvojskega izseljevanja?

V veliki večini se je tok našega izseljevanja obrnil izključno proti Združenim državam ameriškim.

Prva leta tega toka je odšlo precej naših ljudi tudi v Brazilijo in v države južne Amerike, kamor so izvabili naše ljudi agentje zlasti iz Notranjske.

Toda tu, zlasti v vroči Braziliji so pa naši izseljenci strašno naleteli. Strah in groza je čuti naše ljudi, ki so se od tam rešili, kaj so vse doživeli. Agentje so jih kavinim baronom dobesedno prodajali kot sužnje. Sestra pisca teh vrstic je bila sama z družino ena izmed teh nesrečnih žrtev.

Ko so prišli v Sao Paulo v Brazilijo so vse zaprli po barakah zunaj mesta. Tu sem so prihajali iz notranjsčine države ti baroni in jih pokupili za svoje plantaže. Nastanili so jih v barakah, bolj podobnim hlevom za živino kot človeškim bivališčem. Navidez so jim tudi plačevali dnevno plačo. Toda vse življenske potrebščine so si morali kupovati samo od gospodarja. Ta je pa delal cene blagu, kakor je sam hotel. Tako je bil vsakdo vedno veliko več dolžan, kakor je pa zaslužil. Ker je bil gospodarju dolžan, ni smel pročit, dokler ne plača dolga. Po teh plantažah so ž njimi

postopali kot s sužnji. Pretepali so jih do krvi. Ako se jim je kdo uprl, so ga pobili do mrtva kot psa. Sam Bog v nebesih ve, koliko nezmerno gorja so ti siromaki tu prestali. Kako so v strašnem gorju poginjali. Koliko naših deklet je bilo prodanih po nesramnih hišah, kjer so poginile strašne smrti. Potem pa še mrčes tropičnih krajev, kužne bolezni i dr. Na tisoče in tisoče Slovencev je s strašno smrtjo plačalo svojo lahkomišelnost, da so se podajali v tako tujino tako brez skrbi in tako nezavarovani. Samo tisti so se rešili, katerim se je posrečilo zbežati s teh plantaž, kar jih je bilo le majhen odstotek.

Ko so se vrnili domov ti srečni, ki so zbežali, in povedali, kaj so doživeli v južni Ameriki, ustavil se je tok izseljevanja tja in se ves obrnil potem samo v Združene države ameriške.

V Združenih državah so bile vse drugačne razmere, zares zlati časi, o katerih ne more imeti pojma, kdor jih sam ni videl in doživel.

Tu so naši ljudje prav z lahkoto dobili delo kakoršno so hoteli. Plače v primeri z današnjo res niso bile velike. Navadne delavce so plačevali po 25 — 50 centov na uro. Toda s 25 centi je vsakdo lahko že dobro živel celi dan. Hrana je bila zelo po ceni. Kdor je v salunu izpil vrček piva za 5 centov, se je obenem zastoj najedel raznih najboljših mesenin in kruha. Stanovanje se je dobilo že za 5 dolarjev na mesec. Najfinejša obleka je stala 12 — dolarjev.

Potem pa zlata svoboda. Vsakdo je smel odpreti trgovino ali obrt, kakoršno je hotel, kjer je hotel in kadar je hotel. Za to ni bilo treba nikakega dovoljenja od nikoder. Nekoliko zmožen človek je imel sto priložnosti priti do udobnega življenja in lahkega zasluka.

Potem svoboda vere, prepričanja, jezika, zborovanja in organizacije. Vse je bilo popolnoma prosto.

Kaj čuda, da so izseljenci hitro vzljubili svojo novo domovino, se v nji udomačili in o vsem tem poročali domov. Ta pisma so bila pa za narod tu doma nove doze strupa izseljenske bolezni, ki so ga zastrupljale. In vedno nove in nove trume so se dvigale in bežale v novo „obljubljeno deželo“ sveta.

Pred svetovno vojsko se je že zgodaj začelo med našimi Primorci izseljevanje v Egipt, v Afriko. Tja je šlo veliko zlasti deklet in ženstva, ki je šlo tja v Aleksandrijo in Kairo iskat službe. Razmere za naše ljudi v Egiptu so bile ugodne. Dekleta so tam lahko našle službe. Veliko se jih je tam tudi pomožilo in se popolnoma potujčilo.

Večjega obsega izseljevanje v Egipt med narodom nikdar ni zavzelo. Ostalo je več ali manj omejeno samo na Primorsko.

V Nemčijo je naše izseljevanje že precej staro. Da, še predno se je začel tok izseljevanja v Ameriko, začel se je ta tok v Nemčijo. V Nemčijo se je pa rekrutiralo naše izseljenstvo ves čas skoraj izključno iz vrst našega rudarstva. Naši rudarji po slovenskih rudnikih so doznali, da bi se dalo v Nemčiji več zaslužiti, in da se tudi delo lahko dobi. Tako imamo že okrog 40 let na tisoče naših Slovencev po celem Westfalskem.

V druge države in dele se naši ljudje pred vojsko niso selili.

V tem je prišla pa svetovna vojska, ki je vse izseljevanje za pet let popolnoma ustavila.

Izseljensko sodelovanje tujine z domovino.

Mi tu doma smo zadnja leta dovolj dokazali našim izseljencem po svetu, da se resno zanimamo zanje, in da jim hočemo pomagati kjer in kadar moremo, da bo njih izselitev v resnici njim v korist. Veliko smo se tu doma že posvetovali o raznih vprašanih izseljenske službe, veliko smo premišljevali o načinu, kako jim pomagati. Pripravljeni smo žrtvovati vse. In veliko se je že doseglo. Da se pa ni več doseglo, so pa krivi izseljenci sami, ker še vedno opažamo, da premalo sodelujejo z nami za njih lastne koristi. Ponovno smo se obračali na razne organizacije naših ljudi v tujini in jih prosili sodelovanja. Hvaležni smo vsem onim organizacijam in posameznikom, ki so se odzvali in nam do sedaj pomagali.

Toda velik del pa se za to ni zmenil.

Storili smo za nje vse, kar smo le mogli. Seveda pri sedanjih težkih gospodarskih razmerah ni bilo mogoče deliti tolike finančne podpore, kakor so si izseljenci želeli in bi bili mi radi. Kar in kolikor smo pa mogli, smo pa storili.

Tudi naše svetne in cerkvene oblasti so storile za nje, kolikor so mogle. Da bi pa tudi ljudstvo samo sodelovalo pri tem delu, sta oba naša gg. slovenska škofa za lansko izseljensko nedeljo ukazala posebne ljudske zbirke v podporo izseljencem. Finančni uspeh res ni bil velik, ker ljudstvo nima. Vendar pa že ti prispevki jasno kažejo, da imamo mi v domovini srce za svoje na tujem.

Pri vsem tem pa Družba sv. Rafaela še do danes nimá onega sodelovanja izseljencev z njenim delom, kakoršno bi bilo želeti. Članov imamo na tujem še jako malo. Zato poziva Družba sv. Rafaela vse naselbine, vse organizacije in tudi vse posamezne izseljence, da se ji pridružijo kot člani.

Vspehi izseljenskega kongresa.

V zadnji številki smo poročali obširneje o izseljenskem kongresu, ki se je vršil meseca septembra v Sarajevu, katerega se je udeležila tudi Družba sv. Rafaela po 3 zastopnikih. Poročali smo o dalekosežnih načrtih, katere je kongres sklenil v izboljšanje naše izseljenske službe. Zadnji „Novi izseljenik“ pa že poroča, da je minister za socialno politiko in narodno zdravje vse te predloge upošteval, in preuredil izseljenski komisariat v Zagrebu tako, kakor je bilo predlagano. Komisariat je sedaj razdeljen v sledeče oddelke:

1. Oddelek za zaposlovanje naših izseljencev v tujini t. j. skrb za gmotni obstoj naših izseljencev. Vodi ga g. dr. V. Barac.

2. Oddelek za nadziranje odhoda izseljencev iz domovine (nadzorstvo agentur). Vodi ga g. Maretič, tajnik.

3. Oddelek za varstvo privatno-pravnih zadev izseljencev t. j. njih družin in posestev tu doma. Oddelek vodi g. dr. Lukatela. V ta oddelek spadajo:

- a) zapuščine in odškodnine naših izseljencev;
- b) zavarovanje in škoda, ki se jim prigodi na potu v tujino;

c) izseljenske denarne vloge v naših denarnih zavodih, vrednostni papirji in druge gospodarske koristi izseljencev.

4. Oddelek za narodno prosvetno delo med izseljenci.

5. Zaščita povratnikov in skrb zanje, ko se vrnejo v domovino. Oddelek vodi g. F. Bakošon.

6. Statistika emigracije in kataster izseljencev. Oddelek vodi g. B. Kuhavič.

7. Blagajna in knjigovodstvo, vodi g. Tomerlin.

8. Izseljenski arhiv in pisarna. Vodi jo g. Katalinič.

G. dr. Aranicki, šef izseljenskega oddelka ministerstva za socialno politiko, je pri tej preureditvi izseljenskega komisarijata poudaril posebno važnost, da skrbi komisarijat za to, da pomaga izseljencem do zaposlitve kjer in kolikor le more v tujini in tu doma.

Tu doma je sedaj sijajno urejena naša izseljenska služba. Veliko se bo lahko storilo za ugodno ureditev razmer med našimi izseljenci.

Sedaj bo pa treba, da bodo merodajni krogi obrnili vso svojo skrb in pažnjo v to, da pridejo kot zastopniki države v naše naselbine samo možje, ki bodo imeli srce za vse izseljence brez razlike, ki bodo delali za mir in slovo med njimi, ne jih pa razdvajali, dražili in žalili. Tako postopanje škodi pred vsem vplivu države med tujimi narodi in škoduje izseljencem. Povzroča pa tudi naši Družbi in vladi silno veliko nepotrebne dela in stroškov.

Zapuščine v Ameriki.

Brezsrčni advokati nesramno skubijo dediče z masnimi računi za malenkostno delo in uradniki sodišča so njihovi zavezniki.

Pod tem naslovom je poročal v Clevelandu izhajajoči dnevnik „Enakopravnost“ z dne 1. febr. 1934 sledeče:

„V včerajšnji izdaji tukajšnjega dnevnika „Press“ je prišla na dan senzacionalna obtožba, da je clevelandsko zapuščinsko sodišče gnezdo nesramne korupcije in predmet najgršega izkoriščanja. Uradniki sodišča, ki poslujejo z avtoriteto sodišča samega, delajo roko v roki s sleparskimi advokati, ki odirajo dediče, da je strah. In sodnik Brewer pravi, da vsemu temu ne more kaj, ker je zapuščinsko sodišče preveč natrpano z zapuščinskimi slučaji, ki mu dajo toliko dela, da se ne more brigati za vsako stvar, vsled česar imajo uradniki proste roke, in delajo, kar se jim zljubi. Zdaj se je obrnil na okrajne komisarje za potrebna denarna sredstva, da bo sodišče lahko najelo dodatne moči ter uvedlo strogo nadzorstvo nad svojim poslovanjem.“

Zapuščinsko sodišče je bilo ustanovljeno leta 1912 kot popolnoma nepolitična ustanova. V teku svojega obstoja je imelo opravka z 225.000 zapuščinskimi slučaji. Aktov, ki se tičejo teh zapuščinskih slučajev, pa se drže masni računi advokatov, ki so nudili „legalno pomoč“ ter se imenitno mastili na račun dedičev, ki so bili na ta način prikrajšani za dobršen del zapuščine.

Značilno je, kako se je sleparilo vsa ta leta. Kot že rečeno, je bil sodnik prezaposlen, da bi mogel odločevati o vsaki zadevi posebej. Tako je prišlo, da so uradniki zapuščinskega sodišča kar sami odločali v

imenu sodišča, v tem slučaju, potrjevali pretirane račune, predložene po advokatih.

Nekdo je umrl. Zapuščinsko sodišče mora gledati, da pride pokojnikova zapuščina v prave roke in ne okrnjena. Zato imenuje upravitelja zapuščine, katerega dolžnost je paziti na zapuščino. Ta advokat pa ima partnerja, ki bi tudi rad nekaj pograbil od zapuščine. Zato se advokat na lepem domisli, da potrebuje „legalno pomoč“, dasi je sam advokat. Seveda najame svojega partnerja. Ta navadno nima posebnega dela, mnogokrat sploh nič, zato pa nazadnje predloži sodišču toliko bolj masten račun. In ker je zapuščinski sodnik, ki edini ima po zakonu avtoriteto odločati v takih slučajah, prezaposlen, odloča o tem eden izmed uradnikov zapuščinskega sodišča. Ta pa je seveda „naklonjen“ advokatu-upravitelju zapuščine, ali izvršilcu oporoke in njegovemu partnerju, zato račun brez posebnih ceremonij podpiše in dedič se lahko obriše pod nosom za lepe stotake, če ne tisočake. Tako uradnik sodišča najprej dovoli, da „varuh“ najame „legalno pomoč“ v osebi svojega partnerja, nato pa še sankcionira oderuški račun, vse to v imenu sodnika, ki je prezaposlen, da bi mogel o vsem tem odločati ali vršiti strogo nadzorstvo nad svojim štabom.

Tipičen je primer v katerem si je neki advokat računal za 33 ur dela, ki ga je imel z nekim zapuščinskim slučajem — sedemsto in petdeset dolarjev! Neka ženska, ki je „varovala“ neko zapuščino, je spravila velik delež zapuščine, seveda popolnoma „legalno“ s tem, da je mastno računala svoje delo, ki je bilo „težko“: na vsako toliko časa je šla v banko ter pogledala v varnostni predal, ali so notri vsi vrednostni papirji, ki so predstavljali zapuščino. Takih in podobnih slučajev je na kopice.

Vse to je prinesla na dan preiskava, katero je uvedel zapuščinski sodnik Nelson J. Brewer sam, in ki jo vodi že več tednov. Kaže, da so uradniki zapuščinskega sodišča spremenili sodišče v pravcato leglo najgršee korupcije, katero upa sodnik Brewer zaječiti s tem, da bo najel dodatne moči ter uvedel strogo kontrolo nad poslovanjem svojih dičnih uradnikov.“

V št. 29 z dne 3. febr. 1934 je navedeni dnevnik objavil razne fakične slučaje zlorabe nam znana nova slučaja.

Prvi. V Clevelandu je pred 4 leti umrl Anton A. Sodišče je postavilo za upravitelja zapuščine nekega L. F., ki je najel za odvetnika nekega F. V. O. Po računu, katerega je predložil ta administrator sodišču je izplačal od zapuščine, ki je označena s 2476 Dol, 775 Dol. 44 c. za pogreb, pogrebni je bil pa upravitelj zapuščine sam.

Drugi slučaj: F. P. R. je imela v Clevelandu sina Franceta, ki je leta 1919 umrl na posledici poškodbe v svetovni vojski. Zapustil je 3600 Dol. brez testamenta. Edina upravičena in zakonita dedinja je bila njegova nezakonska mati, ki je živela v Ljubljani. Pa kaj so nezvestneži naredili? Utajili so življenje te prave matere ter si domislili, da je imel pokojni mačeho, kateri so potem izplačali dedščino 3600 Dol. Seveda ne ostanejo vse take mahinacije tajne in tudi ta se je, sicer pozno, po Družbi sv. Rafaela razkrila. Pa kaj, ko pa je namišljena mačeha s tem denarjem ravnala tako, da ni več dosegljiv. Drži se pa upravitelja te zapuščine, ki je sicer poštenjak ter se zaveda svoje krivde, kateremu je pa vendar težko poseči v svoj žep in plačati. — Pa vendar bo moral.

Težke preizkušnje naših rudarjev na Westfalskem.

V letih okoli 1890 smo srečali na južni železnici transporte rudarjev, ki so se selili iz naših rudarskih revirjev in iz manj rodovitnih in neprometnih krajev Slovenije v Westfalijo, in Porurje, kjer se je takrat in tudi še v poznejših letih razvila industrija. Socialno skrbstvo se je povspelo v Nemčiji na najvišjo stopnjo in ko smo na primer leta 1913 pozdravljali na kolidvoru deputacije, odposlane z Westfalije na Katoliški shod v Ljubljano, so nam pripovedovali o svojem blagostanju v Nemčiji reči, da smo jih smatrali najmanj za močno pretiravane.

In prišlo je tudi tam drugače. Porazni izid svetovne vojne za Nemčijo je tamošnje blagostanje delavskega stanu uničil, in vsled splošne svetovne krize je nastala brezposelnost, ki tlači naše dela vajene rojake v skrajnostno obupnost.

Resnici na ljubo naj bo tukaj povedano, da je socialna preskrba v Nemčiji tako pravična, da so jugoslovanski delavci javnih podpor ravno tako deležni, kakor domačini. In ako premislimo, da živi ob takih podporah okoli 30.000 Jugoslovancev že preko 3 leta, moramo tako pravičnost socialnega skrbstva pohvaliti in občudovati.

Vkljub temu, da so naši izseljenci Nemcem v veliko breme, jih v splošnem ne izganjajo domov. Kolikor smo mogli zasledovati, je Nemčija deportirala v Jugoslavijo samo one naše državljane, ki so simpatizirali s komunisti, ali ki so se pečali z nedovoljenimi posli, kakor na primer s tihotapstvom.

Velikim izkušnjam so bili naši izseljenci izpostavljeni z delovanjem organizacije, ki se je imenovala „Allösterreichische Interessengemeinschaft“. Ta organizacija je nameravala odtujiti naše izseljence njih pravi domovini Jugoslaviji, in delovala na to, da so našim izseljencem pretili z izgonom iz Nemčije, ako se ne odpovedo Jugoslaviji. Ko se je pojavil Hitlerjev pokret proti Avstriji, je organizacija „Allösterreichische Interessengemeinschaft“ izgubila svojo agitacijsko silo in pripetilo se je, da je bilo celo nekaj Jugoslovancev, ki so bili prevroči privrženci navedene organizacije, deportiranih v domovino. Tako se godi izdajalcem. Poštenost velja. Izseljenci v Nemčiji, glave kvišku! Ni še konec vseh dni.

Prispevki za Ljubljanski škofijski izseljenski sklad.

Številke pomenijo darovane vsote v dinarjih.

Ajdovec, Župni urad 2-50. Ambrus, Šavli I. 30. Banjaloka, g. Kajfež K. 16. Begunje pri Cerkljici, Župni urad 50. Bizeljsko, g. Brvar I. 12-50. Blagovica, Župni urad g. Štrekelj 15. Bohinjska Bistrica, Župni urad 85. Borovnica, Župni urad g. J. Cvelbar 70. Breg p. Stražišče, g. Schiffrer G. 10. Breznica, Župni urad 80. Brezovica, Župni urad 5. Brežice, Župni urad 60. Bučka pri Krškem, Francič J. 10. Celje, go. Potekal C. 30. Cerklje pri Kranju, g. Pipr V. 10. Čatež ob Savi, Župni urad 10. Čatež pod Zaplazom, Župni urad 12. Dob pri Domžalah, Župni urad 12-50. Dobropolje, g. Mrkun A. 50. Dobrna pri Celju, Župni urad 35. Dobrnice, Župni urad 6-25. Dol pri Ljubljani, Župni urad 14. Dole pri Litiji, Župni urad 40. Domžale, Župni urad 100. Dovyje, g. Pečarič F. 10. Dravljica, g. Žugelj N. 14. Fara pri Kočevju, Župni urad 50. Fram, g. Lešnik A. 10, g. Rakun F. 10. Glince, g. Urian Ad. 20. Gornja Ponikva, Župni urad 30. Gornji Logatec, Župni urad 145-75. Grahovo pri Cerkljici, Župni urad 16-50. Grzeča

vas, g. Žčkar A. 4. Hajdina, Župni urad 10. Hoče, Župni urad 62. Homec, Župni urad 10. Hotič, Župni urad 16. Ihan, Prosvetno društvo 20. Javor pod Ljubljano, Župni urad 12. Kamnik, g. Jenko M. 10, g. Rihar M. 10. Kočevje, Kaplanija, 20, Župni urad 30. Kobilovrat, Župni urad 25. Komenda, G. Zabukovec J. 30. Kopanj, Župni urad 33. Koprivnica, g. Doberšek F. 20. Koprivnik, Župni urad 50, Prosvetno društvo „Vodnik“ 20. Kranj, g. Watzel F. prof. 20. Kranjska, Župni urad 30. Kranjska gora, Župni urad 10. Krmelj, g. Vidmar F. 10. Krško ob Savi, Župni urad 20. Kula, Općinska uprava 100. Kurešček, Duhovnijski urad 50. Lahoviče, g. Jakelj V. 18. Leskovec pri Krškem, Župni urad 25. Lipoglav, Župni urad 10. Litija, g. Žnidaršič A. 10. Ljubljana, g. dr. C. Potočnik 50, ga. Sterniša F. 10, g. dr. A. Ušeničnik 20, g. Premr S. 10, g. dr. F. Ušeničnik 10, g. Rakovec M. 15, g. dr. I. Stokar 30, g. Tomc V. 10, g. Pogačnik J. 5, g. Gabrovšek F. 10, g. Remec V. 10, g. Gross K. 10, g. dr. I. Debevec 10, g. Žnidaršič I. 12-50, g. dr. F. Luckmann 10, g. Vilfan M. 10, g. dr. M. Opek 10, Duhovnijski urad Splošne bolnice 10, g. Bogataj F. 50, Župni urad Trnovo 2, g. Resnik T. 10, g. Pintar J. 10, g. dr. F. Perne 50, g. Mlakar J. 20, Cerkev sv. Jožefa 240, g. Steska V. 20, g. dr. J. Turk 10, g. Čadež A. 12, g. Žitko L. 20, g. Modic M. 15, g. Vindišar I. 20, g. Mervec F. 10, Jezuitski kolegij 10, g. Rozman I. 1-30, g. dr. J. Demšar 10, g. Finžgar F. 20, g. Ržišnik F. 10, Župnija Sv. Cirila in Metoda (Sv. Krištof) 150. Lom, g. Sparhakel K. 20; Loški potok, Župni urad 37-50. Marenberg, g. Pušenjak B. 20. Maribor, g. Žužek A. 20. Škofijski ordinarijat 10, g. Lebič J. 10, g. Borlak L. 10. Poverjeništvu Družbe sv. Rafaela 83, g. Kokošinek J. 10, g. Kos F. 10, g. Pavšič F. 10, g. Ločičnik B. 10, g. Balantič M. 15, g. Fekonja A. 10, g. Fekonja J. 10, g. Črepanj J. 10, g. Urankar J. 10. Marija Snežna, g. Višič S. 10. Župni urad 22. Mekinje, g. Čadež V. 20. Metlika, Župni urad 30-50. Mirna, Župni urad 25. Mokronog, g. Strah J. 10. Moste p. Komenda, g. Lukaneč F. 20. Mozelj, Župni urad 66. Nemška gora, g. Bizjak A. 10. Nevlje, g. Rihar L. 10. Novo mesto, g. Ipavec A. 10. Olshevek, Duhovnijski urad 20. Otovci, g. Frumen J. 10. Ovšiče, Župni urad 21-50. Poddrezje, g. Vodrašek V. 10. Pod Možaklo, g. Tarman M. 20. Podzemelj, Župni urad 40. Polhovgradec, g. Kisovar A. 10. Polica, Župni urad 40. Ponikva ob Juž. želi, Župni urad 2-50. Preseerje pri Ljubljani, g.ča Dobnik O. 10. Prevalje, Župni urad 50. Primskovo, Župni urad 34-75. Radovljica, Župni urad 10, Dekanijski urad 270 in sicer za g.z.: za Gornik F. kaplan, Begunje 10, Halner A. kurat, Begunje 10, Oblak J., župnik, Bled 10, Benedik V., kaplan, Bled 10, Drolc M., župnik, Bohinjska Bela 10, Ambrožič J., župnik, Boh. Bistrica 10, Koprivec P., župnik, Breznica 10, Pečarič F., župnik, Dovyje 10, Petrič G., župnik, Gorje 10, Gostelic A., župnik, Jesenice 10, Križman A., kaplan, Jesenice 10, Kavekar L., kaplan, Jesenice 10, Zorko F., župnik, Kamnagorica 10, Kres J., župnik, Koprivnik v Bohinju 10, Čuk K., župnik, Kranjska gora 10, Zbontar M., župnik, Koroška Bela 10, Demšar V., kaplan, Koroška Bela 10, Kanduč F., župnik, Kropa 10, Juvan F., župnik, Ljubno 10, Bleiweis F., župnik, Mošnje 10, Fatur J., župnik, Radovljica 10, Ocepek J., župnik, Ovšiče 10, Tiringler I., kaplan, Jesenice 10, Lavtižar J., župnik, Rateče, Planica 10, Kramar J., župnik, Ribno 10, Golf A., župnik, Srednja vas 10, Krašnja F., župnik, Sv. Križ nad Jesenicami 10. Reteče, g. Mršolj J. 10, g. Rant J. 10. Ribno, Župni urad 10. Rimske toplice, g. Areš A. 20. Rocno p. Št. Vid nad Ljubljano, g. P. A. Piric 10. Rogaska Slatina, g. Cater A. 50. Rova p. Radomlje, g. Golmajer F. 30. Rovte nad Logatcem, Župni urad 30. Sela p. Zagradec, Župni urad 10. Sela nad Škofjo Loko, Župni urad 25. Sela p. Slovenjgradec, g. Meško F. Ks. 20. Selo Novo Kosovo, g. Jerič S. 10. Slovenska Bistrica, Župni urad 82. Sodražica, Župni urad 60. Sora, Župni urad 3-50. Spodnji Brnik, g. Grašič J. 62. Srednja vas v Bohinju, Župni urad 40. Sromlje, Župni urad 10. Stara Oselca, Župni urad 50. Stari trg pri Rakeku, g. Bergant J. 10. Stična, Cistercijski samostan 10, Župni urad 50. Stopiče, Župni urad 30. Stranje pri Kamniku, Župni urad 90. Stražberk, g. Debevec J. 10. Strojna, Župni urad 10. Struge na Dolenjskem, g. Orehek A. 100. Studenci pri Sevnici, Župni urad 27. Sv. Bolfenk na Kogu, Župni urad 10, g. Bukovnik J. 10. Sv. Duh pri Krškem, Župni urad 6, g. Debevec U. 10. Sv. Gregor p. Ortnek, g. Oblak M. 2-50. Sv. Jedert, Župni urad 20. Sv. Jošt na Kranjem, Župni urad 25-25. Sv. Jurij ob Taboru, Župni urad 10. Sv. Katarina, g. Pavlin A. 10. Sv. Križ pri Litiji, Župni urad 15. Sv. Križ pri Ljubljani, Župni urad 10. Sv. Križ na Slatini, Nadžupni urad 135. Sv. Kungota, g. Kraner V. 10. Sv. Lovrenc na Dravskem Polju, Župni urad 47. Sv. Marjeta - Rimske toplice, Župni urad 17. Sv. Miklavž nad Laškim, Župni urad 45. Sv. Trojica nad Cerkljico, Župni urad 11. Sv. Trojica pri Moravcuh, g. Markič J. 30. Sv. Trojica v Tržšču, Župni urad 90. Šenčur pri Kranju, g. Vaupotič F. 10, g. Okorn F. 10. Šenkov turn, g. Funtek F. 30. Škocijan, Župni urad 10. Šmarje - Sap, g. Rozman J. 10. Šmarjeta pri Novem mestu, Župni urad 15. Šmatno ob Dretu, Župni urad 104. Šmartno pri Litiji, g. Pleša F. 10, Beneficiat 5. Šmartno ob Paki,

Župni urad 21. Špitalič, g. Gorican 1. 10. Št. Danijel, Župni urad 20. Št. Gotard, Župni urad 24. Št. Ilj v Slovenskih goricah, Župni urad 50. Št. Jakob ob Savi, g. Novak J. 10. Župni urad 60. Št. Janž na Dolenskem, g. Černilec J. 22-50. Št. Jernej, Župni urad 7-50. Št. Lovrenc, g. Šišelj I. 20. Št. Peter pri Novem mestu, Župni urad 10. Št. Rupert, Župni urad 41-75. Št. Vid pri Stični, Župni urad 83-75. Tinje, Župni urad 10. Tomišelj, Župni urad 15. Travnik, g. Modec F. 10. Trbovlje, g. Ratej M. 20. Trška gora, g. Grozde M. 37. Turjak, g. Ambrožič F. 10. Trzin, Duhovnijski urad 2-50. Tržišče, g. Gašperič P. 10. Uršna sela, g. Kralj F. 20. Velika Bogojna, Župni urad 10. Velika Polana, g. Rantaša A. 10. Veliki Padlog, g. Pavec Z. 10. Videm ob Savi, Župni urad 70. Vič pri Ljubljani, g. Zmavc M. 20. Župni urad 50. Višnja gora, Župni urad 5. Vižmarje, g. Gostinčar F. in J. 20. Voglje, Duhovnijski urad 28. Vrbje, g. Belec V. 10. Vrhpolje, Duhovnijski urad 40. Zabukovje, Župni urad 10. Zalog p. Komenda, Benef. št. 5. Zapoge, g. Franke I. 40. Zgornja Luša, g. Trojar J. 22-50. Žabja vas, g. Batič J. 10-50. Žabnica, g. Verce J. 10. Žalec, g. Ledinek M. 50. Ziri, Župni urad 38. Župeča vas, g. Drobnič A. 20.

Iz tujine: Banka Baruch & Cie, Paris 29 Din, g. Debevec A., Meyronne, Sask. 44 Din, Društvo sv. Alojzij št. 17 K. S. K. J., Chicago 46 Din, g. Grčar A., Merlebach 30 Din, g. Komac P., Winterslag 32 0 Din, g. Kotnik A., Timms, Ont. 30 Din, g. Mikula J., Springhill 45 Din, g. Malec J., Caf: Poulam A., Remonville 30 Din, g. Rončevič J., Ashland, Wisc. 20 Din.

Prispevki za Mariborski Škofijski Izseljenski Sklad.

Številke pomenijo darovane vsote v dinarjih.

Apače, Župni urad 30. Bele vode, Župni urad 11-50. Bel-tinci, Župni urad 78-50. Braslovče, Župni urad 144. Črešnjavec, Župni urad 40. Dobova, Župni urad 40. Dol pri Hrastniku, Župni urad 35-25. Dolč, Župni urad 29. Dramlje, Župni urad 12. Fram, Župni urad 80. Frankolovo, Župni urad 28-75. Galicija pri Celju, Župni urad 30. Gomiljsko, Župni urad 50. Gornja Lendava, Župni urad 74. Gornja Ponikva, Župni urad 40. Gornja Radgona, Župni urad 255. Griže, Župni urad 65. Hajdina, Župni urad 55. Jarenina, Župni urad 35. Javorje, Župni urad 10. Kapela pri Radencih, Župni urad 70. Kapele pri Dobovi, Župni urad 40. Kebej, Župni urad 35. Konjice, Župni urad 75. Koprivnica, Župni urad 42-50. Kottlje, Župni urad 30. Kozje, Župni urad 35. Laporje, Župni urad 25. Laško, Župni urad 80. Limbuš, Župni urad 20. Ljubno, Župni urad 80. Ljutomer, Župni urad 150. Luče, Župni urad 20. Makole, Župni urad 25. Mala nedelja, Župni urad 50. Marenberg, Župni urad 43-50. Maribor mesto, Župni urad 175. Marija Raka, Župni urad 20. Mežica, Župni urad 100. Muta, Župni urad 20. Nazarje ob Savinji, Župni urad 52. Negova, Župni urad 37-50. Olimlje pri Kozjem, Župni urad 4. Pečarovič, Župni urad 20. Pišce, Župni urad 40. Planina pri Sevnici, Župni urad 30. Podčetrtak, Župni urad 15. Podgorje, Župni urad 30. Polensak, Župni urad 31. Polje, Župni urad 45. Ponikva ob juž. žel., Župni urad 67-50. Rajhenburg, Župni urad 50. Razbor pri Slovenjgradcu, Župni urad 4-25. Rečica ob Savinji, Župni urad 142. Ribnica na Pohorju, Župni urad 60. Rogatec, Župni urad 55. Ruše, Župni urad 200. Sele pri Slovenjgradcu, Župni urad 20. Slivnica pri Celju, Župni urad 10-50. Slovenjgradec, Župni urad 35. Solčava, Župni urad 45. Spodnja Poljskava, Župni urad 40. Spodnja sv. Kungota, Župni urad 30. Središče, Župni urad 63. Sromlje, Župni urad 20. Stopiče, Župni urad 5. Svečina, Župni urad 32. Sv. Andraž v H. lozah, Župni urad 20. Sv. Andraž v Slov. Goricah, Župni urad 30. Sv. Anton v Sl. Goricah, Župni urad 18. Sv. Benedikt v Slov. Goricah, Župni urad 105. Sv. Bolfenk na Kogu, Župni urad 20. Sv. Duh na Ostrem Vrhu, Župni urad 20. Sv. Jakob v Slov. Goricah, Župni urad 30. Sv. Jedert nad Laškim, Župni urad 25. Sv. Jurij ob juž. žel., Župni urad 85-50. Sv. Jurij ob Pesnici, Župni urad 20. Sv. Jurij ob Taboru, Župni urad 125. Sv. Križ pri Ljutomeru, Župni urad 79. Sv. Križ pr. Mariboru, Župni urad 43. Sv. Lenart nad Laškim, Župni urad 30. Sv. Lenart pri Veliki Nedelji, Župni urad 20. Sv. Lenart v Slov. Goricah, Župni urad 100. Sv. Lovrenc v Drav. Polju, Župni urad 60. Sv. Lovrenc na Pohorju, Župni urad 20. Sv. Lovrenc v Slov. Goricah, Župni urad 35. Sv. Magdalena v Mariboru, Župni urad 80. Sv. Marija v Mariboru, Župni urad 183-50. Sv. Marjeta pri Ptuj, Župni urad 30. Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah, Župni urad 90. Sv. Marko, Župni urad 25. Sv. Martin ob Paki, Župni urad 100. Sv. Martin pri Slovenjgradcu, Župni urad 44-50. Sv. Martin pri Vurbergu, Župni urad 66. Sv. Miklavž nad Laškim, Župni urad 17. Sv. Miklavž pri Slovenjgradcu, Župni urad 25. Sv. Ožbolt ob

Dravi, Župni urad 45. Sv. Pavel pri Preboldu, Župni urad 60. Sv. Peter in Pavel v Ptuj, Župni urad 50. Sv. Peter pod Sv. Gorami, Župni urad 20. Sv. Primož na Pohorju, Župni urad 16. Sv. Rok ob Sotli, Župni urad 15. Sv. Štefan pri Žusmu, Župni urad 14. Sv. Tomaž pri Ormožu, Župni urad 50. Sv. Trojica v Sl. Goricah, Župni urad 40. Sv. Urban pri Ptuj, Župni urad 17. Sv. Vid nad Valdekom, Župni urad 10. Sv. Vid pri Ptuj, Župni urad 46. Škale, Župni urad 40. Šmarje pri Jelšah, Župni urad 54. Šmartin pri Šaleku, Župni urad 45. Šmartno ob Dreti, Župni urad 65. Šmartno v Rožni dolini, Župni urad 72. Šoštanj, Župni urad 27. Št. Ilj pod Turjakom, Župni urad 40. Št. Ilj pri Velenju, Župni urad 40. Št. Janž pri Dravogradu, Župni urad 20. Št. Janž na Drav. Polju, Župni urad 54. Št. Janž pri Velenju, Župni urad 40. Trbovlje, Župni urad 200. Velika nedelja, Župni urad 30. Velika polana, Župni urad 41. Vitanje, Župni urad 75. Vuhred ob Dravi, Župni urad 10. Vurberg, Župni urad 20. Vuzešnica, Župni urad 15. Zabukovje, Župni urad 35. Zagorje, Župni urad 10. Zavodnje, Župni urad 22. Zavrče, Župni urad 14. Zibika, Župni urad 9-50. Žetale, Župni urad 25. Žiče, Župni urad 20. Žreče, Župni urad 40. Zusem, Župni urad 22.

Kaj delajo naši po svetu?

Jugoslavija.

Notranja kolonizacija, oziroma naseljevanje v južnih krajih naše države. Družba sv. Rafaela prejema od vseh strani mnogo vprašanj interesentov za naselitev in preselitev v južne kraje. Vsem tem odgovarjamo, da je kmetijsko ministrstvo objavilo o tej zadevi sledeče: „Od leta 1919 pa do konca leta 1930 je zaprosilo ogromno število ljudi in družin za dodelitev zemlje v južnih krajih naše države. Ker je zdaj še nad 15.000 prošelj neresenih, je kmetijsko ministrstvo ukinilo rok za vlaganje prošelj in se te ne sprejemajo več. Tisti, ki so prošnje že vložili, se opozarjajo, naj počakajo do rešitve svojih prošelj in dodelitve zemlje doma, in naj se nikar brez rešitve svojih prošelj ne preselijo v južne kraje. V primeru samovoljne priselitve se bo priseljenc izgnal domov brez pravice na pridobitev zemlje. Kdaj se bodo prošnje zopet sprejemale, se bo uradno razglasilo. Tisti, ki jim bo zemlja dodeljena, jim bo agrarni urad sporočil.“

Ker torej na pridobivanje brezplačne zemlje v doglednem času ni računati, se bodo morali interesi poprijeti nakupovanja zemlje v krajih, kjer so že nastanjeni Slovenci.

Družba sv. Rafaela naproša vse naše koloniste in naseljence v južnih krajih, da nam poročajo, da-li, in pod katerimi pogoji bi prišli taki interesi najceneje do zemlje.

Knjige za naše izseljence. — Kraljevska banska uprava je odposlala za naše izseljence v Nemčiji, Franciji, Holandiji in Belgiji neposredno, in potom izseljenskega komisarijata v Zagrebu v severno in južno Ameriko nekaj tisoč knjig Vodni-kove družbe in Kmetijske Matice.

Zaječar. — Mesto Zaječar, ki šteje približno 12.000 ljudi od katerih je blizu 400 katoličanov. Izmed teh je slovenskih družin samo 74 in 3 samci. Otroke teh učim skupno z Hrvati in drugimi verouk v osnovni šoli in gimnaziji 8 ur. Pojemo večinoma slovenske pesmi iz Premrove pesmarice. Tudi cerkveni mešani zbor poje več slovenskih pesmi. Otroci ne znajo veliko materinega jezika.

Mesto Knjaževac je manjše. Enkrat na mesec grem tja v soto da učim verouk. Slovenskih družin je 13.

Negotin je še manjše ima le 2 slovenski družini. Tudi tu bom skušal vsaj 2 krat na mesec poučevati verouk. Okoli naše okolice so še sledeči rudniki: „Vrška luka“ s 13 slovenskimi družinami. „Tresi baba“ in „Rovič“ s 16 slovenskimi družinami. „Dobra sreča“ jih ima 13, „Buranovič“ 10, „Kladovica“ 5, „Zvezdana“ 2. Ob priliki ko tam mašujem jih pride zelo malo k službi božji. O. Ferdinand Zajc.

Novo Selo, Kosovo. — Priscrčno se Vam zahvaljujem za „Izseljenski Vestnik“, ki ste mi ga lansko leto poslali. Razdelil sem ga med tukajšnje izseljence in tudi med istrske Hrvate. Kako so ga kaj čitali, Vam pa ne morem povedati, ker nismo o tem nič govorili. Razpršeni smo vsak v druge naselbine. Če se pa slučajno srečamo, govorimo navadno o tem: „Ali imaš še kaj živeža?“ „Ali ti je kaj ostalo pšenice za seme?“ Radi bi tudi pristopili kot aktivni člani k Družbi sv. Rafaela. Toda ne moremo, zato tudi nismo poslali naročnine za vaš list. Bi ga zelo težko pogrešali. Tu smo se naselili v upanju, da se bomo s poljedelstvom osamosvojili in ustanovili svoj dom, svojo streho nad glavo. Toda gre zelo težko. Samo v tem imamo še

tolazbo, da imamo košček kruha in stanovanje. Zato sem vam hvaležen za Vašo skrb za nas. Da smo v duhovnem oziru preskrbljeni gre hvala Bogu in požitvovalnim našim duhovnikom. Ponosni smo nanje. Zelo smo se razveselili tudi Mohorjevih knjig. Z velikim zanimanjem čitamo poročila in dopise slovenskih izseljencev širom sveta, ki jih v Vestniku objavljate. Samo to mi se čudno zdi, da se preprosti in neučeni možje tako malo oglašajo. Saj vendar od njih pričakujemo, da kaj povedo o svojem življenju na tujem. Tudi če bi grobo napisali, bi radi čitali, bi tako slišali vsaj resnico. Čudno se nam tudi zdi, da ne čitamo več dopisov mož in žena iz naše ožje domovine Slovenije.

Dopisnik.

Nemčija.

Düsseldorf. — Izseljenski komisar poroča, da so bili vsi naši izseljenski delavci v Westfaliji in v Porurju za božične praznike od nemške vlade obdarjeni. Nemci niso pri delitvi darov delali nobene razlike med svojimi in našimi brezposelnimi delavci. Vsi so dobili enako denarja, mesa, kuriva in drugih potrebnih stvari. In to je nemška vlada naredila po vseh krajih, kjer vlada brezposelnost.

Holandija.

Zveza je imela 7. januarja svoj redni občni zbor. Poročila so bila nad vse zanimiva.

Predsednik je v svojem lepo preglednem poročilu podal sliko celotnega kulturnega gibanja v letu 1933 med jugoslovanskimi izseljenci v Holandiji. Omenil je med drugim najvažnejše prireditve, ki jih je priredila Zveza: katoliški shod v Heerlenu, romanje Slovencev v Kevelaer, izseljensko nedeljo in proslavo narodnega praznika v Heerletheide in proslavo izseljenske nedelje v Eygelshovenu. Sej je imela Zveza 10 rednih in 2 zredni. Spomnil se je prelepega verskega slavlja ob priliki „Vstajenja“, s trikatnim „Slava“ je omenil zgubo treh članov, ki so preminuli v preteklem letu in sicer Jožef Domevšček iz Eygelshovena, Martin Ulača iz Hoensbrocka in Štefan Grešak iz Brunssuma. Veliko izgubo so utrpela vsa naša društva radi odpusta in vrnitve v domovino premnogih naših članov.

Pri tajniškem poročilu se je prečital zapisnik lanskega občnega zbora.

Blagajnik je poročal: Dohodkov je imela Zveza lani 621 35 fls, od tega za R. K. Werkliedenbond 189 60 fls, ki so se istemu tudi izplačali, svojih upravnih izdatkov pa je imela Zveza 122 71 fls. Podpor se je izplačalo iz blagajne Zveze 251 48 fls.

V Heerletheide je priredilo društvo dne 24. decembra božičen večer. Obisk je bil precej dober, spored zanimiv. Nastopila je naša mladina, ki nam je zadosten dokaz, da ljubijo svoj slovenski pouk in blago učiteljico gđno Ažmanovo. Nastopil je tudi Miklavž s „črnim Pelom“ in parkeljnom Pevsko društvo „Zvon“ je priredilo kratko igró „Pastirci“. G. Oberžan je pa nato predvajal več filmov, kakor sv. Bernardka. Slovenski običaji, in nekaj smešnih. Nabralo se je 7. gold. za revne otroke v Trbovljah. Najlepša hvala vsem, ki so prispevali.

Božični večer v Chevreumontu. — Naš neutrudljivi predsednik je izprosil pri tukajšnih trgovcih izredno lepih daril, ki smo jih potem razdelili med naše otroke o priliki božičnega večera, ki smo ga imeli na Štefanovo takoj po večernicah. Naša dekleta so nam zaigrala nekaj lepih božičnih pesmi na citre, vsi skupaj smo pa zapeli ono staro „Sveta noč, blažena noč“. Počastil nas je s svojim obiskom tudi nov g. župnik ter oba slovenska duhovnika in gđna Ažmanova ter g. Kronovšek. Le žal, da ni mogel biti navzoč on, ki se je za ta večer najbolj trudil, to je naš dober predsednik g. Belinc, ovirala ga je bolezen.

Tamburaško društvo „Domovine glas“ je imelo 7. januarja svoj občni zbor. Pri volitvah se je izvolil star odbor, le podtajnik je nov g. Joško Zagore. — Dne 10. decembra smo imeli Miklavžev večer z obdarovanjem naših malih, s katerimi je bil Miklavž prav zadovoljen, ker so znali dobro moliti. Posebna hvala gre gg. Čebin, Zagore in Pirnauer za dobro orehovo potico! — Sicer društvo kljub slabim časom dobro napreduje. Imeli smo v l. 1933 tri družinske večere, en izlet v Vaals: na igralni tekmi v Rumpen smo odnesli častno diploma.

V Nieuwenhagenu je priredilo društvo sv. Barbare na Silvestrov večer lep družinski večer ter obenem obdarovalo 75 naših malih. Darove smo pa poslali tudi otrokom brezposelnih staršev. Proslave so se udeležili tudi gg. duhovniki in slovenska učiteljica, ki je tudi to pot pokazala vso svojo spretnost pri šolski deci, za kar so ji starši hvaležni.

Hoensbrock. — Na izredno lep način je priredilo naše društvo narodni praznik 17. decembra Miklavžev večer. Obiskal nas je pravi slovenski Miklavž, ki je bil izredno radodaren.

Zelo mu je ugajal nastop naše šolske dece pod vodstvom slovenske učiteljice gđne Ažmanove, ki je sprejela Miklavža s petjem narodne himne in drugih narodnih pesmi. Lepo se je zato zahvalil vzgojiteljici za njen velik trud. Pa tudi otrokom je dal lepih naukov, naj imajo ljubezen do slovenskega jezika, naj radi čitajo slovenske knjige ter naj bodo zelo pridni v slovenski šoli. Parkelj ni imel veliko dela, ker so otroci s svojim lepim nastopom prejeli pohvalo Miklavža. Navzoči pater Teotim je v splošnem pohvalil naše Slovence, pač pa je omenil naj zlasti v teh težkih časih pogosteje hodijo k sv. obhajilu.

Po Miklavževem večeru se je vršil sestanek družstvenikov, ki so v lepih besedah poudarjali pomen tega dne (Ustanovitelj društva g. Selic se je v jedrnatih besedah spominjal naše domovine ter rojstnega dne Njegovega Veličanstva Kraja Aleksandra. Pri tem sestanku, ki se je vršil v prostorih g. Pobežina, se je nabralo 5 gold. za reveže, ki so se tem tudi izročili.

Tudi božične praznike smo lepo obhajali. Imeli smo 3 sv. maše v Gezellenhuis.

V Brunssumu je imel godbeni odsek svoj občni zbor, ki ga je vodil društveni predsednik g. Hriberšek. Izvolil se je odbor: predsednik Ivan Blaj, tajnik Ehrle, blagajnik V. Kos, arhivar F. Zdovec, odborniki: A. Velenšek, J. Vrečko, J. Videc in A. Šilih.

Eysden. — Prav lepo pa so se naši malčki postavili 24. decembra, ko so priredili igró „Miklavž prihaja“ s petjem, govori in deklamacijami. V plačilo za lep nastop so jih obdarovala tukajšnja društva „Podporno“, „Sv. Barbara“ in „Zvon“ s šolskimi potrebščinami ter s sladkimi dobrotami. Najbolj menda je bil pa vesel g. učitelj, ko je gledal te vesele obraze otrok in staršev.

Francija.

Rumetz. — Slovenci uživamo sloves, da smo med najboljšimi delavci, pa tudi stanovitni prijatelji rujnega vina, ki ga ne moremo pogrešati pri nobenem bolj važnem in slovenskem dogodku. Tako tudi vedno na Silvestrov večer, v slovo od starega leta, precej tega božjega daru steče po grlih. Letos pa nam je Slovensko delavsko društvo iz Rumetza pripravilo za to priliko višjih užitkov. Priredilo je na Silvestrovo nedeljo pevski koncert. Pesmi, ki nam jih je zapel precej številni in dobro izvežbani pevski zbor, smo sicer čuli že ob raznih prilikah, pa jih vendar radi poslušamo večkrat, ker nam ravno pesmi tako zelo obujajo spomin na našo drago domovino, kjer smo jih premnogokrat slišali in tudi sami prepevali. Program je bil precej obširen, tako da so bili pevci in pevke ob koncu najbrže že malo utrujeni. Poleg petja je bila na programu tudi enodejanka: „Začarana soba v gostilni pri Zlati goski.“

Bruay-en-Artois. — Kraljeva proslava. Dne 17. dec. je počastilo rudarsko društvo sv. Barbare kraljevi rojstni dan s slovensko službo božjo. Udeležba je bila prav častna. Pogrešali pa smo žal onih, ki imajo patriotizem vedno na jeziku, a ga izražajo faje pri polnih kupicah, kot pri resnih prireditvah.

Sallaumines-Mericourt. — Proslava. Letos je Zveza priredila praznovanje narodnega praznika v Sallaumines-Mericourt. Tamkajšnje rudarsko društvo sv. Barbare je slavnost dobro aranžiralo. Dopoldne je bila cerkvena proslava. Sodeloval je pevski zbor iz Bruay ob spremljevanju orgel in orkestra. Udeležile so se slavlja vse naše bližnje kolonije z zastavami. Navzoč je bil tudi naš konzul iz Lille g. Spasojević. Po sv. maši je bilo skupno slikanje pred cerkvijo.

Popoldne se je kmalu napolnila dvorana pri Novaku, kjer se je vršil izvenckveni program. Brujčani kot najboljši pevci so zapeli več primernih pesmi. Mladina je z deklamacijami sodelovala. Več domorodnih govorov je pojasnjevalo pomen praznika.

Jako je ugajala igra „Kajn“ iz življenja in trpljenja goriških Slovencev. Podali so jo lepo domači igralci iz Sallaumines-Mericourt. Prav posebno pa se je dvorana razvnela pri solnsevih gg. Zupančiča in Simoniča iz Bruay.

Tako smo tudi letos dostojno proslavili naš narodni praznik in ob enem izseljensko nedeljo in rudarsko patrono sv. Barbare.

Liévin P. de C. — Spremembe. Na višje službeno mesto v Beograd je prestavljen dosedajni konzul v Lille g. Spasojević. Pred kratkim je bil premeščen tudi tajnik konzulata g. Benulic v Düsseldorf na Nemško.

Polnočnica. Lepo smo praznovali božične praznike s polnočnico, ki je edina slovenska v Severni Franciji. Zopet so nas zabale stare naše božične pesmi v misli na domači kraj, kjer smo preživeli toliko lepih božičnih večerov, ki jih v tujini s teškim srcem pogrešamo.

Merlebach — Polnočnica je bila letos proti vsakemu pričakovanju polnoštevno obiskana. Zelo prostorna nova župna cerkev je bila kar zasedena. Gotovo je to za Slovence častno. Še so fantje! K slov. polnočnici v Marlebach, ki se je vršila ob pol 2. uri, sta jo primahala dva mlada slovenska fanta peš 16 km daleč, opravila spoved in prejela sv obhajilo ob 3 uri zjutraj, in jo spet še tešč ubrala domov. Morda, ali skoro gotovo sta ta dva fanta imela najlepšo sveto noč med nami vsemi.

Creutzwald. — Prva slovenska polnočnica v naši koloniji se je vršila letos. Slovenci smo bili navzoči skoro brez izjeme, za goste smo pa dobili Poljake in domačine, tako da je bila prostorna kapela nabito polna. Pele so prav lepo naše slovenske pevke.

Stiring — Habsterdich. — K slovenski polnočnici v Marlebach smo se kakor prejšnja leta pripeljali z avtobusom. Bilo je prav in nam ni žal. Le nazaj smo se morali mesto z avtobusom peljati po podplatih. Radi poledice namreč avto ni mogel in si tudi ni upal voziti. Tako smo pridrsali šele ob 5. uri domov, hvala Bogu, brez druge nesreče. Bo lep spomin!

Združene države Ameriške.

Novi komisar v Ney Yorku. — Ney Yorkč je imenovan za novega izseljenskega komisarja g. Slavo Trošt. Gospod je dobro poznan med izseljenci v Združenih državah, kjer se nahaja že veliko let. Prepričani smo, da bo novi g. komisar postavil vse svoje sile, da bo dosegel več sodelovanja izseljenih Slovencev z domovino.

V Ameriko vtihotapljeni inozemci: „Glas Naroda“ iz Ney Yorka poroča:

„Oblasti so prišle na sled vtihotapljanju inozemcev v Združene države. Z vtihotapljanjem se bavijo bivši „butlegari“, ki jim je prohibicija odvzela zaslužek. Ker so se razmere v ameriški industriji nekoliko izboljšale, prav lahko dobe tihotapci v Kanadi lahkoverne kaline, katerim obljubljajo dobro delo in jih proti bogati odškodnini spravijo preko meje. Vsako leto spravijo iz Kanade v Združene države par tisoč inozemcev. Ne katere sicer naseljeniški uradniki izsledijo, nakar so deportirani, dosti je pa takih, ki se skrijejo pred njihovim paznim očesom. Prevažajo jih z letali, motornimi čolni in avtomobili. Tarifa za prevoz je običajno 75 dolarjev.“

K temu pristavljamo naše resno svarilo, ker imamo dejanskih dokazov, da priseljenska policija v Zedinjenih državah Amerike vsakega takega vtihotapljenca prej ali slej izsledijo in deportira v domovino. V naši pisarni išče mnogo takih deportirancev pomoči za vrnitev v Zedinjene države Amerike ali vsaj v Kanado. Take pomoči pa ni.

Talmage Californija. Dobil sem od Vaše družbe pismo, ki me je jako razveselilo. Prav kar sem v bolnici in zato me je pismo toliko bolj razveselilo. Samo to želim, da bi bil pred smrtjo še tako srečen, da bi še enkrat videl ljubo domovino. Tu imamo v Californiji lepo toplo vreme, ker zime sploh ne poznamo. Iskreno pozdravljam vse slovenske izseljence širom sveta.
J. Dragovan.

Trimins Ont. Canada. — Pri nas imamo izredno hudo zimo. Toplomer pada na 30° — 43° pod ničlo. Ogreje se šele nekoliko meseca julija, koncem avgusta pa postaja zopet bolj hladno. Tako imamo tu večno zimo. Delavske razmere se še vedno niso nič zboljšale. Posredovalci sicer oglašajo nekoliko več za delo v gozdov, toda plače so še vedno nizke. Zato brezposelni raje hodijo sem in tja, kakor da bi šli na delo. V tej provinci je veliko zlatih, srebrnih, bakrenih in nikljastih rudnikov, od katerih nekateri dajo od 18-20 milijonov čistega dobička. Tudi krize ne poznajo, ker je zlato gotov denar. Delo pa se v teh rudnikih zelo težko dobi. Skoro pri vseh teh rudnikih so posredovalci za delo in uradniki, ki sprejemajo delavce, zvezani med seboj, da si mora vsakdo, ki hoče dobiti delo, to delo kupiti od njih. Vse to pa imajo tako urejeno, da jim oblasti ne morejo do živge. Imajo svoje tajnike, ki jim dovažajo vedno dovolj delavcev. Pri tem zaslužijo visok denar prvi in drugi. Pri vsem tem pa morajo delavci trpeti po mesece in mesece predno odslužijo te pljavke. Ta način priti do dela ima samo eno dobro stran in ta je v tem, da na ta način dobi delo tudi mnogo naših ljudi, ki bi ga drugače ne dobili. Upamo pa, da se bo delo v splošnem odprlo, in da bo prenehalo tudi podkupljevanje pri iskanju.
Dopisnik.

(Op. ured: Prosimo nadaljnjih poročil.)

Argentiniya.

Pismo iz Buenos Airesa, Argentiniya 13. I. 1934. — Ko sem danes dobil „Slovenski tednik“ v roke in prečital Vaš božični pozdrav izseljencem sem takoj sklenil navezati z Vami

tesnejše stike, kar sem že dolgo želel, a se mi za to ni nudila prej taka prilika. Ker sem goriški Slovenec, sem pred štirimi leti, kot predsednik tukajšnjega Prosvetnega društva, pisal na Rafaelovo družbo v Gorico in prosil v imenu organizacije naj nam pošljejo duhovnika, na kar sem pa dobil odgovor od Družbe Svetega Mohorja, katera me je imenovala poverjenikom za Južno Ameriko, kar sem tudi leta 1930 vršil ter razprodal 150 izvodov knjig, dočim mi Rafaelova družba sama ni ničesar odgovorila. Seveda sem potem tudi jaz območal, ker sem vedel približno kake razmere vladajo pri nas, radi katerih bi bilo nevarno iskati več prijateljstva z našim brati v Italiji.

Koncem koncev se nas je pa le usmiliła domovina ter nam poslala v osebi pr. gospoda Josipa Kastelca, duhovnega očeta, katerega smo bili tako nujno potrebni.

G. Kastelic Vam je gotovo dobro poznan, ker je menda preko Vaše Družbe bil poslan k nam, zato Vam njegovih vrtil ne bom opisoval. Edino kar hočemo povedati je: da sposobnejšega in boljšega duhovnika kot je on, nam ne bi mogli poslati.

Delo pa, ki je čakalo tega pionirja, je tako ogromno in tako težko, da ga tudi on, pri najboljši volji in želji, ne bo mogel izvršiti. Veliko število naših ljudi se je naselilo v te kraje (to je glavno mesto Argentine Buenos Aires, kjer nas je največ) od leta 1925 dalje. Največ pa jih je prišlo iz Italije v letih 1927—30. Pomisliti je torej treba, da so naši ljudje bili celih šest let brez svojega duhovnika in brez svojega voditelja. Kar pa je najslabše v tem mestu je: da neznasko hitro raste. Naselja se kar čez noč napravijo, pri tem se pa gleda samo na najbolj potrebno, in se cerkve ne postavljajo niti za najpotrebnejše. Tako so celi okraji brez cerkva. Radi tega in radi poznanih razmer, ki navadno vladajo v velikih mestih, se je naše ljudstvo odtujilo cerkvi, oziroma odvadilo domačim navadam, za kar jaz trdim, da je zelo trd oreh. Pri vsem tem pa se je posrečilo g. župniku do sedaj skoro vsako nedeljo napolniti, sicer malo kapelico, kjer opravlja službo božjo na Paternalu, kjer je nastanjenih največ Slovencev.

Kakor v verskem oziru, tako so se tudi narodnemu čutu odtujili naši ljudje, kar je pa vedno v nekaki zvezi. Naša organizacija, ki ima pet društev, se je sicer vedno trudila, da ohrani izseljence „veri in domovini“, kar se nam je pa le delno posrečilo. Veliko število naših rojakov, se je oprijelo komunističnih idej, ter teptalo naše običaje, našo zastavo in vero naših očetov. Seveda nas je to bolelo. Zato smo tudi prosili že pred štirimi leti, da naj nam pošljejo nekega, ki bi se temu upiral, ker mi smo se čutili majhne in slabe. Niste ga poslali, poslali ste ga sedaj, ko je že tako pozno. Zato boste tudi Vi nosili krivdo, ako se ne bo posrečilo sedaj z združenimi močmi rešiti vsaj nekaj teh ljudi, ki niso še popolnoma pozabili na domovino in svojo rojstvo vas.

Kakor vidite iz „Slovenskega tednika“, katerega gotovo prejimate, ni naša organizacija bazirana na verski podlagi, kakor se tudi ne strinja z fanatičnimi narodnjaki, pač ima namen ohraniti v izseljencu ljubezen do rodne grude, naših običajev in ga spominjati svojcev v domovini, katerim mora kot človek ostati zvest. Radi vere stoji izrecno v pravilih, „da se nikomur ne sme žaliti verskih čustev“. Od početka pa do danes se je vedno udeleževala organizacija tudi cerkvenih obredov in sodelovala s petjem pri slavnostih, katere je pred prihodom g. Kastelca imel za Slovence in Hrvatse g. P. Ruškovič.

Iz tega torej je razvidno, kaka organizacija je Prosvetna zveza v Južni Ameriki. Če prav ima domovina od nas tudi koristi, se nas je presneto malo spomnila, na kar bi vas hotel prav posebno opozoriti. Mi bi potrebovali ne samo nasvetov in prošenj od Vas, ampak tudi dokazov, da nas niste pozabili. Posredovati bi se moralo pri oblastih, naj nam pošljejo dobrih knjig za naše čitalnice, ko sedaj sestojijo samo iz knjig, katere so darovali člani. Poslati bi nam morali iger in dram, s katerimi bi dvignili med nami ljubezen do vas in domovine. Od časa do časa bi nam lahko poslali kak dober časopis, pa če tudi nekoliko starejši, vedno prav pride domače čtivo. Imam priliko (ker sem v službi na banki, kakor vidite) videti in slišati revščino, kakor si jo Vi ne morete predstavljati. Po celo leto in tudi več ne dela mlad in krepak človek ter propada ne samo v brezdelju, ampak tudi v lakoti, pa pride in vpraša: imate kak časopis iz domovine. Vsakrat ne morem vstreti tem siromakom, pomagam pa v kolikor morem. Ko sem čital v Vašem pismu: Oče, se li spominjaš svojih otrok, ki te čakajo kedaj se vrneš, so se mi vdrele solze, nisem mogel naprej. Ni Vam mogoče popisati, kako hrepene ljudje domov, ali ne morejo. Vsak dan pridejo k meni desetine teh revežev, ki bi radi delali na parniku ali kakorkoli, samo da bi prišli na suho celino Evrope. Pravijo: tam pa si bomo že pomagali. Največ jih je,

ki bi radi potovali s tovornimi parniki, za katere pa ne smemo prodajati potnih kart. Ko vidi človek vse to, se mu usiljuje miselj, da domovina ne mara za nas. Usiljuje, pravim, ker bi ne bilo prav reči, da sem prepričan.

Ker smatram, da sem zašel že predaleč z mojimi rečmi, in bom zelo vesel, če boste vsaj malo prečitali te vrstice, bom za sedaj končal, a vedno prav rad pojasnil in odgovoril na Vaše cenjeno pismo, če se Vam bo zdelo prav mi odgovoriti, za kar Vas prav lepo prosim. Končno Vas tudi prosim, da mi pošljete pravila, da postanem član Družbe in glasilo „Izseljenski Vestnik“, v katerega bom zelo rad poročal tukajšnje razmere, ako nimate še nobenega dopisnika. Dolg bom takoj po prejemu istega poravnal.

Izražam Vam vnaprej hvalo za vse kar boste dobrega naredili meni ali mojim soizseljencem ter pošiljam Vaši Družbi in vsem Slovincem pristrčen pozdrav in beležim z odličnim spoštovanjem
Andrej Skrbec, Banco Holandes.

Odgovor urednika. — Odkar sem predsednik Družbe sv. Rafaela, toraj zadnjih šest let — sem mislil na zapuščene naše ljudi v Južni Ameriki. Vaše pismo mi kaže, da sem jih popolnoma pravilno presojal. O teh razmerah sem ponovno pisal oblastem, da sem prosil pomoči, pisal sem v časopisju o tem. Povsodi sem trdil isto, kar trdite Vi, da je za vsako naselbino naših izseljencev na tujem edina rešitev izseljenski duhovnik. Ponovno sem klical: deset konzulov, ali komisarjev ne bo doseglo tega, kar bo dosegel en sam duhovnik. Do danes še nisem vspel, da bi bil merodajnim krogom to dokazal. Tako bo ta zaslepljenost tisoče narodno in versko uničila. Zato nas pri Družbi sv. Rafaela ne zadene kaka krivda, tudi najmanjša, temveč tiste, katerim nismo mogli pokazati resničnosti tega, kar se godi pri Vas. Zahvalimo se Vam za Vaše pismo in Vas prosimo pogostnih, tako jasnih in točnih poročil, kakor je Vaše.
Urednik.

Buenos Aires. — G. Josip Kastelic sporoča med drugim: Reči moram, da nisem bil še nikjer tako zadovoljen, kakor sem v Buenos Aires. Čeprav sem bil več kot eno leto brez vsake plače, je vendar Bog za me skrbel in mi je vse po sreči izpadlo, vsaj kar je bilo važnih zadev. Te dni sem bil imenovan za kaplana pri župni cerkvi v središču mesta Buenos Aires. Znamenita Plaza Mayo, vladna palača, mestni magistrat, vse je v neposredni bližini naše župne cerkve. S tem je urejena moja gmotna zadeva. Sicer dobim samo intencije, kar pa zadošča za moje skromno življenje. Nekoliko je sicer nerodno, da nimam nikoli maše pred 9. uro, navadno ob 10., včasih celo ob 11. uri, in da se moram voziti 3/4 ure s cestno železnico in ravno tako dolgo nazaj. Tako izgubim vsak dan nad 2 uri časa. Kakšna škoda, posebno ker ni mogoče pred mašo ničesar delati. Morda Vas je že obiskal cerkveni pevec Anton Zalar, ki se je pred kratkim vrnil domov v Št. Vid nad Begunjami. Najmočnejša organizacija slovenske kolonije so komunisti, potem Prosveta in Sokoli. Veliko jih ni včlanjenih nikjer. Komunisti imajo svoje glasilo „Delavski glas“, ki izhaja vsak mesec in je dobro urejan. Mene puste pri miru. Za otroški kotichek sem Vam dobil dopisnička in dopisničko (Op. ur.: še nismo nič dobili). Imamo pravkar hudo vročino, ki se zaradi vlažnega zraka še veliko bolj občuti. Kar je boljše družbe je šla na deželo v Cordobske gore, Mardel Plati in pa v severno Ameriko ali v Evropo. Zaspati ne moremo nikoli prej kot ob 2 ponoči. Velika nadloga so komarji. Sedaj sem se proti njim zavaroval z mrežo. Malo bolj vroče je, pa še gre. V glavnem sem zadovoljen bolj kot v Franciji. Nič mi ni žal, da sem prišel sem. Bratovščina, katero sem ustanovil, dobro napreduje in ima že kakih 200 članov.

„Naše duhovno življenje“ v Buenos Aires, nabožni tednik je priobčil za izseljensko nedeljo krepek poziv na vse rojake v južni Ameriki, 1) da naj ta dan molijo in sprejmejo sv. zakramente za domače in domovino, 2) da naj se polnoštevilno udeležijo tozadevnih prireditev raznih društev, 3) da naj pišejo vsi domov svojcem.

Priobčil je tudi sledečo preprosto pesmico:

Tonček piše očku v Argentinijo.

Že dolgo, dolgo — kar si šel od nas,
ima mamica vedno objokan obraz.
Veš kaj si obljubil, ko si se poslavljaj?
Da se boš vsak teden s pismom javljaj,
da kmalu se vrneš ves bogat domov,
da kupiš nam gvantec in ves dom nov?
Zdaj pa že leta glasu od tebe ni!
Kaj je s tabo očka, tam v Ameriki?

Novi izseljenski komisar v Buenos Aires. — Minuli mesec je bil imenovan g. Kazazić za tukajšnjega izseljenskega komisarja. imenovani g. je bil dolgo let izseljenski komisar v Düsseldorfu v Nemčiji. Upamo, da bo tudi ta novi komisar delal pred vsem zato, da bo dosegel slogo in edinost med našimi izseljenci.

V Argentiniji je še vedno slabo, brezposelnost je velika. V št. 3 lani „Izseljenskega Vestnika“ smo poročali, da se je tam ustavila izseljenka Dorica Grčar, katera je začetkoma pisala v domovino obupna pisma. Sedaj smo dobili poročila, da se je tam poročila. Želim ji mnogo sreče ter ji pošljemo na naslov Dorica Tomas-Grčar, Estafeta San Marcelo, Teodolina, F. C. P. Argentina „Izseljenski vestnik“ s prošnjo, da nam kaj poroča o tamošnjih razmerah.

Brazilijsa

Sao Paulo. — Jugoslovansko podporno udruženje v Sao Paulo, Brazilijsa, Rua 15 de Novembro No 32, katerega predsednik je naš rojak Franjo Paternost, doma iz Starega trga pri Rakeku, je postavljeno za vršenje naše izseljeniške službe v državi Sao Paulo, ker tam nimamo konzularnega zastopnika.

To društvo opravlja med drugimi po objavi v listu „Jugosloven v Brazilijsi“ sledeče posle: Nabava potnih listov, izstavitve pogoblastil, sklepanje kupnih in darovalnih pogodb, testamente, poravnave, tožbe, reguliranje vojne obveze, skrb za sirote in onemogle stare osebe, pošiljanje denarja v domovino, overovljenje raznih spisov, kupovanje zemljišč itd.

Želimo temu društvu pri tem poslovanje mnogo uspeha, posebno pa tudi, da bi našli interesenti pri njegovem poslovanju popolno zadovoljstvo.

Afrika.

Naši v Alžir. — Mikić Ana je prišla po naključju v Alžir, Vila Santasreux, Santissement, Caub Ahmed p. El. Biar Algerie, Afrika, v službo ter je povabila za seboj s precej ugodnimi pogodbami za službo še tri druge Slovence. Kako se jim tam godi, se za enkrat ne more kontrolirati, prosimo jih pa, da nam o tem kaj poročajo. Pošiljamo jim „Izseljenski Vestnik“.

Dosedaj je družba sv. Rafaela prejela iz Alžira bolj slaba poročila ter mora za enkrat izselitev v Alžir vsakemu odsvetovati.

Kotichek izseljenskega strička.

Heerlerheide, Holandija. — Predragi striček! Ko čitam pisma slovenskih otrok celega sveta, se želim tudi jaz oglasiti. Prosim Vas, striček, za majhen prostorček v „Izseljenskem Vestniku“. — Ko smo prišli v Holandijo 1920, sem bila stara 6 let in sem začela hoditi v šolo. Sedaj sem v 6. razredu. Še dve leti bom hodila. Imamo tudi slovensko šolo in sem se že dosti naučila čitati in pisati. Lepa je naša slovenska beseda. Veste, striček, mi tudi doma govorimo samo slovensko. Imeli smo lep Miklavžev večer. Miklavž je nas otroke lepo obdaril. Tudi parkel je prišel in zamorček. Igrali smo tudi igro Pastirici. Naš izseljenski duhovnik g. Oberžan nam je predvajal filp im iz slovenskih krajev in o slovenskih običajih. Na sveti večer sem pomagala mamiči okrasiti božično drevo. Ko smo bili gotovi sem zaigrala na cître „Sveta noč“, in vsi smo peli. Striček, tukaj Vam pošiljam sliko nas slovenskih otrok, ki hodimo v slovensko šolo. Jaz sem ona s križem. — Prav lep pozdrav Vam, striček, in vsem otrokom, ki so doma in v tujini.

Anica Kampuš.

Draga Anica! Kako sem vesel Tvojega pisma! Kako lepo si napisala! Vidite, otroci, kako znajo naši holandski slovenski otroci lepo pisati. Ker si tako lepo napisala, poslal sem ti v dar lepo slovensko knjigo. Tudi slikice sem vesel. Žal mi je samo, da sem preraven, da bi zmoget stroške, da jo natisnem v „Izseljenskem Vestniku“. Le še kaj piši! Pozdravljana.

Tvoj striček.

„Izseljeniška Biblioteka“ vsebuje v 19. številki poročilo o izseljeniškem kongresu v Sarajevu, ki se je vršil dne 15. in 16. oktobra 1933.

Vsebina te brošurice je zelo važna. Ista se dobi tudi pri Družbi sv. Rafaela v Ljubljani po 5.— Din komad.